

احكام و تعاليم فردی - تسلیم و رضا به اراده الٰہی

حضرت بہاء اللہ

تسلیم و رضا به اراده الٰہی

حضرت بہاء اللہ:

1 - "تمسکوا بحبل الأسباب متوکلین علی الله مسیب الأسباب" (کتاب اقدس - بند 33)

2 - "توکلوا علی الله المنتقم العادل القدیر" (کتاب اقدس - بند 153)

3 - "توکلوا علی الحکیم الخبر" (کتاب اقدس - بند 160)

4 - "اصل کل الخیر هو الاعتماد علی الله والانقياد لأمره والرضا بمرضاته" (لوح اصل کل الخیر)

5 - "رأس التوکل هو اقتراف العبد واكتسابه في الدّنيا واعتصامه بالله وانحصر النظر إلى فضل مولاہ . إذ إليه يرجع أمور العبد في منقلبه ومثويه" (لوح اصل کل الخیر)

6 - "فتوكّل في کل الأمور على الله ربّك وإنّه يكفيك عن ضرّ ما خلق ويخلق ويحفظك في كنف أمره وحسن ولايته"

(سورة الدّم ص ۶۱ ج ۴ آثار قلم اعلی)

7 - "توکلوا في کل الأمور على الله ربّكم وربّ آباءکم . إنّه يسمع ويرى وهو المقتدر القدیر" (ص ۴۰۲ ج ۳ امر و خلق)

8 - "أَن اصْبِرُوا فِي كُلِّ الْأَمْوَارِ وَتُوَكِّلُوا عَلَى اللَّهِ وَكُونُوا مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ" (ص ۱۹۰ منتخباتی از الواح حضرت بهاءالله)

9 - "مَنْ كَانَ اللَّهَ لَهُ وَمَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ يَحْرِسُهُ عَنْ كُلِّ مَا يَضُرُّهُ وَعَنْ شَرِّ كُلِّ مَكَارٍ لَئِمَّ"

(سورة الملوك - ص ۳۷ الواح نازله خطاب بملوك)

10 - "إِنَّكَ لَا تَحْزُنْ مِنْ شَيْءٍ تُوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ فِي أَمْرِكَ" (ص ۶ ج ۵ آثار قلم اعلى)

11 - "تُوَكِّلُوا عَلَى اللَّهِ فِي كُلِّ الْأَمْوَارِ إِنَّهُ يَحْفَظُ مِنْ يَشَاءُ وَيُنْصَرُ مِنْ نَطْقِ بَذْكُرِهِ الْجَمِيلِ" (ص ۶۹ ج ۵ آثار قلم اعلى)

12 - "وَإِنْ يَمْسِكَ الْحَزْنُ فِي سَبِيلِهِ أَوِ الْذَّلَّةِ لِأَجْلِ اسْمِي لَا تَضْطُرِبْ فَتُوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّ آبَائِكَ الْأَوَّلِينَ"

(لوح مبارک احمد - عربی)

13 - "اَمْارَ سُدْرَهُ اَنْسَانَ تُوَكِّلَ وَاسْتَقَامَتْ اَسْتَ تَمْسِكَ بِهِمَا اَمْرًا مِنْ لَدِيِ اللَّهِ الْاَمْرُ الْحَكِيمُ" (ص ۴۱۸ ج ۳ امر و خلق)

14 - "باید مشیت به ماشاء الله متصل شود و اراده ات دراراده او فانی گردد یعنی اراده الله را مراد خود دانید و مشیة الله را مقصود خود شمید این بسی واخحسست که احوال کل لدی العرش مشهود و معلوم است و لازال طرفش باحبابیش ناظر بوده و خواهد بود" (ص ۴۷ ج ۸ مائدہ آسمانی)

15 - "يَا عَلَيّْ عَلِيكَ سَلَامُ اللَّهِ وَعَنْيَاهُ ذَكْرُ اُولَى أَنَّكَ بَایدَ در جمیع احوال با فرح و نشاط و انبساط باشی و ظهور این مقام محال بوده و هست مگر بذیل توکل کامل توسل غنائی . این است شفای امم و فی الحقيقة دریاق اعظم است از برای انواع و اقسام هموم و غموم و کدورات و توکل حاصل نشود مگر بایقان . مقام ایقان را اثرها است و ثمرها "

(ص ۱ - ۱۳۰ ج ۳ امر و خلق)

16 - "اَنْسَانُ خَوْدُ بِرْ خَيْرٍ وَنَفْعٍ خَوْدُ آگَاهٌ نَهُ . عَلَمُ غَيْبٍ مُخْصُوصٍ اَسْتَ بِذَاتِهِ تَعَالَى . بَسَا مِيشُود اَنْسَان اَمْرِی رَا که بنظرش پسندیده است از حق جل جلاله مسألت مینماید و بعد کمال ضر از او حاصل ، لذا قلم اعلی مقام

توکل و تفویض را القاء فرمود . بر هر صاحب بصر و ادراکی معلوم و واضحست که از حق جل جلاله آنچه ظاهر میشود از مقتضیات حکمت بالغه بوده و هست و اگر کسی تفویض نماید و توکل کند آنچه مصلحت و است ظاهر شود . باید اسباب تمیّز نمود متوكلاً علی الله مشغول گشت " (ص ۵۰۴ ج ۳ امر و خلق)

حضرت عبدالبهاء:

1 - " قلب انسان تا اعتماد بر حضرت یزدان نماید راحت و آسایش نیابد بلی سعی و کوشش ، جهد و ورزش لازم و واجب و فرض و قصور و فتور مذموم و مقدوح بلکه شب و روز آنی مهمل نباید بود و دقیقه‌ای نباید از دست داد و چون کائنات سائمه باید لیلا و نهارا در کار کار مشغول شد و چون شمس و قمر و نجوم و عناصر و اعیان ممکنات در خدمات مداومت کرد ولی باید اعتماد بر تأییدات نمود و اتکاء و اتکال بر فیوضات گرد زیرا اگر فیض حقیقت نرسد و عون و عنایت شامل نگردد رحمت ثمر نبخشد کوشش فایده ندهد و همچنین تا به اسباب تمیّز نشود و بوسائل تشبیث نگردد ثمری حاصل نه . أَبِي اللَّهِ أَنْ يَجْرِيُ الْأَمْوَارَ إِلَّا بِأَسْبَابِهَا وَجَعَلَنَا لَكُلَّ شَيْءٍ سَبِيلًا " (ص ۱۰۷ ج ۹ مائدہ آسمانی ط اول)

2 - " توکل بخدا کن هر چه پیش آید همان خوش است اضطراب جائز نه دنیا تماشاگاه انقلاب است انسان نباید از چیزی متأثر شود بلکه در نهایت گشایش و سرور وجودان و اطمینان خاطر و متنant و استقرار رفتار کند " (ص ۱۷ ج ۳ امر و خلق)

3 - " توکل و اعتماد باراده و مشیّت الهی انسان را بجانی رساند که با وجود سعی و اهتمام درر امور آرزوئی جز آنچه واقع میشود ندارد و خواهشی غیر از آنچه پیش میآید نماید در آن حالت جمیع امور را موافق میل و اراده خود بیند و مرّوج عزّت و آسایش خویش شمرد جز اطمینان ، اضطرابی نیابد و غیر از صلح و صفا ، جنگ و جفای نجوید . چنین سروری دائمی است "

(ص ۳ - ۳۳۲ ج ۲ بدائع الآثار)